

ρων ἰκανοποιήσιν ἀφειδῆ τῶν μόχθων αὐτοῦ. Τὰ χρονικά τοῦ Νέστορος ἐπέχουσι τόπον σπουδαιότατον, ὡς καὶ οἱ βίοι τῶν ἁγίων Βόρις καὶ Γλιεπ καὶ τῶν πατέρων τοῦ Κιέβου· οἱ βίοι οὗτοι δύνανται ν' ἀντιπαραβληθῶσι πρὸς τοὺς ἀρίστους τῶν ὑπὸ τῶν Βολλανδιστῶν συλλεγέντων. Ἡ διαθήκη Βλαδμηύρου τοῦ Μονομάχου εἶνε ἀντιχρῆμα Καρόλου τοῦ Μάγνου, τὸ δὲ ταξίδιον τοῦ ἡγουμένου Δανιήλ εἰς τοὺς ἁγίους τόπους (κατὰ τὸν XII' αἰῶνα) δείκνυσιν ἡμῖν τὴν κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους κατάστασιν τῆς Παλαιστίνης.

Ἡ στυγνὴ αὕτη φιλολογία εὔρισκεν ἐν τῇ ἀρχεγόνῳ Ρωσσίᾳ πλειότερους ἀναγνώστας παρ' ὅτι δύναται τις γὰ φαντασθῆ. Οἱ ἡγεμόνες ἦσαν ἐν γένει ἄνδρες λίαν ἀνεπτυγμένοι, ἴδρουν σχολάς, ἐσχημάτιζον βιβλιοθήκας καὶ ἐποίουν οἱ ἴδιοι μεταφράσεις σπουδαίας καὶ αἱ ἡγεμονίδες διήκνουν τὸν βίον αὐτῶν ἀντιγράφουσαι χειρόγραφα. Εὐπατρίδαι φιλόμουσοι κατεγύγοντο περὶ τὴν σύνταξιν διαφόρων ἔργων καὶ πρὸ παντός εὐπατρίδης τις δνόματι Δανιήλ, διέτριβε περὶ τὴν σύνταξιν ἔργων ρητορικῶν ἐφαμίλλων τῶν ἔργων τῶν βυζαντινῶν ρητόρων Ἡ ποιήσεις ἐξωβελίσθη μετ' αὐστηρότητος, ἐπειδὴ ἐνομιζετο λείψανον τοῦ πολυθεϊσμοῦ, ὃ λαὸς ὅμως δὲν ἐνόει ν' ἀπόσχη αὐτῆς· ἐναντίον τῶν ἀπειλῶν τῆς Ἐκκλησίας ἀναμέσον πλείστων μεταβολῶν καὶ εἰσβολῶν ξένων, οὗτος διεφύλαττε τὸν θησαυρὸν τῶν βυλιῶν; μακρῶν ἐποποιῶν, ἐν αἷς ζωγραφοῦνται οἱ μυθῶδεις ἥρωες Δομπρίνας Νικιτίς, Ἡλίας Μουρῶμ καὶ ἄτεροι, ἀναγόμενοι εἰς τὴν ἐποχὴν Βλαδμηύρου, τοῦ λάμποντος Ἡλίου. (ἀκολουθεῖ)

(Ἐξ ἀναγνώσεως).

Γρ. Π. Κακάδας.

ΜΕΤΕΜΨΥΧΩΣΙΣ

Δὲν μπόρεσα ποτέ μου νὰ πιστέψω.

Κόρη ποῦ μ' ἀγαποῦσες μιὰ φορά,

Πῶς τάχα εἴμπορεῖ νὰ ταξειδέψω

Σ' ἄλλο ἄστρο μὲ τοῦ χάρου τὰ φτερά!

Μὰ σὰν σὲ μέγα πάλι, μαυρομιάτα,

Κρυφόρριξες μιὰ ἀχτίνα, μὲ χαρὰ

Ἐπιστεψα κ' εἶπα «τ' ἀστέρια νάτα

Ποῦ, ἴσως ξαναζήσω μιὰ φορά»...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Γ. ΚΑΡΒΩΝΙΔΗΣ

Κωνσταντινούπολις, 27 Αὐγούστου 1893.